

Sygn. akt II Ca 757/13

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie :

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko Gminie Miejskiej N.

o zapłatę 7000 zł

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 18 lipca 2013 r. sygn. akt I C 635/13

I. oddala apelację; II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 607,60 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 757/13

UZASADNIENIE

Apelacja nie podlega uwzględnieniu, a podniesione w niej zarzuty nie znajdują potwierdzenia w okolicznościach sprawy, dlatego też nie podważają prawidłowości zapadłego rozstrzygnięcia.

Przyjmując bezsporne w istocie ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji za swoje, Sąd Okręgowy w całości podziela także ocenę prawną tego stanu faktycznego oraz wyciągnięte z tej oceny wnioski, co zwalnia z konieczności ponownego przytaczania szeregu powołanych już wcześniej trafnych argumentów.

Tylko dodatkowo należy wskazać na następujące kwestie : - ocena prawidłowości zastosowanych przepisów prawa materialnego może zostać dokonana jedynie po uprzednim ustaleniu, że ustalenia faktyczne, stanowiące podstawę rozstrzygnięcia, zostały dokonane zgodnie z przepisami prawa procesowego; - ponieważ stan faktyczny niniejszej sprawy był bezsporny, dlatego w pierwszej kolejności rozważeniu podlegały zarzuty dotyczące naruszenia przepisów prawa procesowego;

- wykazanie przez stronę, że doszło do naruszenia przepisu art. 233 § 1 kpc , co miało istotny wpływ na wynik sprawy, nie może być zastąpione jedynie odmienną interpretacją zebranych w sprawie dowodów, do czego w istocie sprowadza się apelacja; - z uwagi na treść przepisu art. 505 (4) § 2 kpc, strona pozwana nie mogła skorzystać z zarzutu potrącenia, a to z uwagi na wysokość tego domniemanego roszczenia przenoszącego wartość 10 000 zł, jak i kwestionowanie zasadności tego roszczenia przez powoda;

-przepis art. 505 (4) § 2 kpc nie zakazuje złożenia samego oświadczenia o potrąceniu, natomiast zakazuje zgłoszenia procesowego zarzutu potrącenia już dokonanego, a zatem zakazuje powołania się na umorzenie w całości lub części dochodzonej wierzytelności w następstwie złożonego oświadczenia o potrąceniu; oznacza to, że nie jest dopuszczalne powoływanie się na potrącenie i stawianie z tego względu zarzutu potrącenia nawet wówczas, gdy oświadczenie o potrąceniu zostało złożone wcześniej, w szczególności jeszcze przed zawiśnięciem postępowania sądowego, jak to właśnie miało miejsce w niniejszej sprawie.

-ograniczenie to nie prowadzi do pozbawienia strony pozwanej środków ochrony swojego interesu prawnego, ponieważ nieuwzględnienie zarzutu potrącenia nie stoi na przeszkodzie późniejszemu dochodzeniu pozwem objętego tym zarzutem roszczenia w odrębnym postępowaniu.

Z tych przyczyn apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw podlegała oddaleniu / art. 385 kpc w zw. z art. 505(10) § 2 kpc i art. 505(13) § 2 kpc/ , natomiast o kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 i 99 kpc w zw. z art. 391§ 1 kpc.